

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia 11 sierpnia 2016 r.

Poz. 3312

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN.4131.314.2016 WOJEWODY WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

z dnia 5 sierpnia 2016 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r., poz. 446) stwierdzam nieważność uchwały Nr XXVII/181/16 Rady Miejskiej w Barczewie z dnia 5 lipca 2016 r. w sprawie ustalenia Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Barczewo.

Uzasadnienie

Uchwałą, o której mowa we wstępie, Rada Miejska w Barczewie działając na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym w związku z art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 13 września 1996 roku o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, uchwaliła Regulamin utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Barczewo, stanowiący załącznik do uchwały.

Uchwała wpłynęła do organu nadzoru w dniu 8 lipca 2016 roku.

Upoważnienie rady gminy do uchwalenia regulaminu utrzymania czystości i porządku w gminach zawarte zostało w art. 4 ust. 1 powołanej ustawy. W ust. 2 ww. art. 4 ustawodawca doprecyzował wymagania jakie winny być zawarte w regulaminie. W świetle ustępu 2 ww. przepisu regulaminy określają szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku na terenie gmin dotyczące:

- 1) wymagań w zakresie utrzymania czystości i porządku na terenie nieruchomości obejmujących:
 - a) prowadzenie selektywnego zbierania i odbierania lub przyjmowania przez punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych lub zapewnienie przyjmowania w inny sposób co najmniej takich odpadów komunalnych jak: przeterminowane leki i chemikalia, zużyte baterie i akumulatory, zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny, meble i inne odpady wielkogabarytowe, zużyte opony, odpady zielone oraz odpady budowlane i rozbiórkowe stanowiące odpady komunalne, a także odpadów komunalnych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 4a,
 - b) uprzątnięcie błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z części nieruchomości służących do użytku publicznego,
 - c) mycie i naprawy pojazdów samochodowych poza myjniami i warsztatami naprawczymi;
- 2) rodzaju i minimalnej pojemności pojemników przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych na terenie nieruchomości oraz na drogach publicznych, warunków rozmieszczania tych pojemników i ich utrzymania w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym, przy uwzględnieniu:
 - a) średniej ilości odpadów komunalnych wytwarzanych w gospodarstwach domowych bądź w innych źródłach,
 - b) liczby osób korzystających z tych pojemników;
- 3) częstotliwości i sposobu pozbywania się odpadów komunalnych i nieczystości ciekłych z terenu nieruchomości oraz z terenów przeznaczonych do użytku publicznego;
- 4) (uchylony)

- 5) innych wymagań wynikających z wojewódzkiego planu gospodarki odpadami;
- 6) obowiązków osób utrzymujących zwierzęta domowe, mających na celu ochronę przed zagrożeniem lub uciążliwością dla ludzi oraz przed zanieczyszczeniem terenów przeznaczonych do wspólnego użytku;
- 7) wymagań utrzymywania zwierząt gospodarskich na terenach wyłączonych z produkcji rolniczej, w tym także zakazu ich utrzymywania na określonych obszarach lub w poszczególnych nieruchomościach;
- 8) wyznaczania obszarów podlegających obowiązkowej deratyzacji i terminów jej przeprowadzania.

W ocenie organu nadzoru badana uchwała podjęta została z istotnym naruszeniem prawa, bowiem przyjęty nią regulamin nie formułuje wymagań obejmujących uprzątnięcie błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z części nieruchomości służących do użytku publicznego.

Stosownie do art. 4 ust. 2 pkt 1b ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, regulamin określa szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku na terenie gminy dotyczące uprzątnięcia błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z części nieruchomości służących do użytku publicznego. Natomiast Rada uregulowała kwestię unormowaną przez ustawodawcę w art. 5 ust. 1 pkt 4 ustawy. Na mocy tego przepisu ustawodawca zobowiązał właścicieli nieruchomości do uprzątnięcia błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń **jedynie** z chodników położonych wzdłuż nieruchomości, przy czym za taki chodnik uznaje się wydzieloną część drogi publicznej służącą dla ruchu pieszego położoną bezpośrednio przy granicy nieruchomości. A zatem, wprowadzając takie regulacje, Rada nie wypełniła delegacji wynikającej z art. 4 ust. 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

W ocenie organu nadzoru, w delegacji zawartej w ww. przepisach, nie mieści się także treść § 4 ust. 1 Regulaminu, zobowiązująca właścicieli nieruchomości, do usuwania błota, śniegu i lodu z chodników położonych wzdłuż nieruchomości (...) niezwłocznie, natomiast innych zanieczyszczeń – w miarę potrzeby (...).

Art.4. ust. 2 pkt 1 lit. b), w związku z art. 5 ust. 1 pkt 4 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku nie upoważnia bowiem rady gminy do określania częstotliwości wykonywania tych obowiązków.

Art.4. ust. 2 pkt 1 lit. b) ustawy o utrzymaniu czystości i porządku, nie przyznaje również kompetencji radzie gminy do określania sposobu i miejsca gromadzenia błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z 9 lipca 2014 r. sygn. akt: II SA/GL 258/14), co Rada uregulowała w § 4 ust. 2 i 3 Regulaminu przyjmując, iż błoto, błoto pośniegowe, śnieg, lód i inne zanieczyszczenia uprzątnięte z części nieruchomości udostępnionych do użytku publicznego oraz z chodników przylegających bezpośrednio do nieruchomości należy gromadzić w sposób umożliwiający odpływ wody do kanalizacji deszczowej, nie utrudniający ruchu pieszych i pojazdów oraz, że woda i ścieki z detergentami nie mogą być odprowadzane bezpośrednio do zbiorników wodnych lub do ziemi.

W świetle powyższego, przedmiotowy regulamin nie wyczerpuje wszystkich obligatoryjnych elementów, wymienionych w art. 4 ust. 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Brak zaś jednego z elementów regulaminu, wymienionych w art. 4 ust. 2 ustawy o czystości i porządku w gminach, skutkuje koniecznością stwierdzenia nieważności uchwały w całości.

Ponadto następujące postanowienia przedmiotowego Regulaminu naruszają rażąco obowiązujące przepisy.

W treści § 2 ust. 13 oraz § 13 ust. 4 Regulaminu, Rada Miejska wskazała, iż harmonogram odbioru odpadów komunalnych dostępny jest na stronie [www. barczewo.bip.net.pl](http://www.barczewo.bip.net.pl), w treści § 6 ust. 12 wskazała, iż lista kodów odpadów przyjmowanych przez PSZOK znajduje się w regulaminie PSZOK dostępnym na stronie internetowej www. barczewo.bip.net.pl.

Zdaniem organu nadzoru, przedmiotowa regulacja nie mieści się w delegacji ustawowej, zawartej w art. 4 ust. 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, bowiem regulamin utrzymania czystości i porządku w gminach stanowi akt prawa miejscowego i nie może być traktowany, jako informator o sposobie pozyskiwania danych, związanych z wykonywaniem postanowień regulaminu.

W ocenie organu nadzoru, istotne naruszenie prawa stanowią regulacje zawarte w § 10 ust. 2. Wprowadzenie w uchwale w przedmiocie przyjęcia regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie gminy unormowań odnoszących się do miejsca, w którym ustawiane będą pojemniki na odpady komunalne („na wyrównanej, w miarę potrzeb utwardzonej powierzchni, zabezpieczonej przed zbieraniem się na niej wody i błota”), nastąpiło z przekroczeniem delegacji ustawowej, zawartej w art. 4 ust. 2 ustawy kompetencyjnej. Ustawodawca w art. 4 ust. 2 pkt 2 cyt. ustawy przyznaje radzie gminy kompetencję do

określenia w regulaminie rodzaju i minimalnej pojemności pojemników przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych na terenie nieruchomości oraz na drogach publicznych, warunków rozmieszczania tych pojemników i ich utrzymania w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym. Wskazanego uprawnienia nie można jednak odnosić do miejsc, w których ustawiane mają być ww. pojemniki.

Z przekroczeniem delegacji ustawowej Rada uchwaliła przepis § 3 ust. 7 lit a) Regulaminu, nakładający na właściciela nieruchomości, na której prowadzona jest działalność handlowa, usługowa, gastronomiczna lub inna działalność gospodarcza (np. prowadzący agroturystykę) obowiązek podpisania umowy na odbiór odpadów z podmiotem wpisanym do rejestru podmiotów odbierających odpady komunalne od właścicieli nieruchomości (...).

Organ nadzoru wskazuje, iż obowiązek właścicieli nieruchomości do zawarcia umowy z podmiotami uprawnionymi do odbioru odpadów komunalnych i nieczystości ciekłych nałożony został przez ustawodawcę w art. 6 ust. 1 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Stosownie do brzmienia tego przepisu, właściciele nieruchomości, którzy pozbywają się z terenu nieruchomości nieczystości ciekłych oraz właściciele nieruchomości, którzy nie są obowiązani do ponoszenia opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi na rzecz gminy, wykonując obowiązek określony w art. 5 ust. 1 pkt 3b, (pozbywanie się zebranych na terenie nieruchomości odpadów komunalnych oraz nieczystości ciekłych), są obowiązani do udokumentowania w formie umowy korzystania z usług przez okazanie takich umów i dowodów uiszczenia opłat za te usługi. Jak wynika z dalszej analizy art. 6 ustawy, gmina jest obowiązana zorganizować odbieranie odpadów komunalnych oraz opróżnianie zbiorników bezodpływowych w przypadku właścicieli nieruchomości, którzy nie zawarli umów, o których mowa w ust. 1 (art. 6 ust. 6 ustawy).

Jeżeli zatem właściciele nieruchomości nie dopełnią obowiązku zawarcia umowy z podmiotem uprawnionym do świadczenia powyższych usług, to obowiązek ten przechodzi na gminę i jego wynikiem jest wydanie decyzji przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta) zgodnie z art. 6 ust. 7 cytowanej ustawy, w której ustala m. in. obowiązek uiszczenia opłat za odbieranie odpadów komunalnych lub opróżnianie zbiorników bezodpływowych wraz z kwotami tych opłat.

Rada Miejska w Barczewie, ustanawiając obowiązek zawarcia umów na odbiór odpadów komunalnych, nie tylko dokonała modyfikacji art. 6 ust. 1 i ust. 6 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, ale również wykroczyła poza przyznaną jej w art. 4 ust. 2 kompetencję. Ustawodawca nie upoważnił jej bowiem do nakładania na właściciela nieruchomości w postanowieniach Regulaminu obowiązków dotyczących zawierania określonych umów na wykonanie usług służących zachowaniu czystości i porządku. Mając powyższe na względzie, należało też zakwestionować postanowienia § 6 ust. 4 Regulaminu.

Przekroczeniem delegacji ustawowej jest także przepis § 3 ust. 9 Regulaminu stanowiący, iż właściciele nieruchomości zobowiązani są do utrzymania czystości i porządku na terenie nieruchomości m.in. poprzez: przyłączenie nieruchomości do istniejącej sieci kanalizacyjnej (.....) wyposażenie nieruchomości w zbiornik bezodpływowy nieczystości ciekłe lub przydomową oczyszczalnię ścieków bytowych, spełniającą wymagania określone w przepisach odrębnych. Przedmiotową kwestię reguluje art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

Przepisem § 3 ust. 10 Regulaminu nałożono obowiązek "stosowania oraz gromadzenia obornika i płynnych odchodów zwierzęcych na terenie gospodarstwa rolnego w miejscach spełniających wymogi przepisów ustawy z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu (...), czyli składowanie obornika na podłożu utwardzonym i uszczelnionym (...). Należy zauważyć, że obowiązki w zakresie gromadzenia, przechowywania i usuwania nawozów naturalnych zostały uregulowane w ustawie z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu (Dz. U. z 2015 r., poz. 625 ze zm.). Wprowadzenie takiego zapisu przez Radę Miejską w Barczewie, odnośnie obowiązków związanych z odpadami powstającymi w gospodarstwach rolnych, nie mieści się w zakresie upoważnienia przewidzianego w cytowanej ustawie, bowiem Regulamin utrzymania czystości i porządku nie może regulować gromadzenia nieczystości zwierzęcych na terenie nieruchomości, gdyż ma jedynie dotyczyć odpadów komunalnych. (vide: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 24 listopada 2011r sygn. akt: II SA/Gd 618/11, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy z dnia 16 maja 2012 r., sygn. akt: II SA/Bd 174/12, publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

Poza delegacją ustawową Rada wprowadziła też zapisy określone w § 5 ust. 2 Regulaminu, w którym Rada określiła warunki naprawy pojazdów samochodowych poza warsztatami samochodowymi, uzależniając wykonywanie napraw związanych z bieżącą ich eksploatacją (...) od niepowodowania zanieczyszczenia wód i gleby.

Zdaniem organu nadzoru wprowadzenie obowiązku niepowodowania zanieczyszczenia wód i gleby jest zbyt ogólne, przez co trudne lub wręcz niemożliwe do wyegzekwowania, co powoduje, że Regulamin nie może zawierać takich regulacji (vide: wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 30 grudnia 2014 r., sygn. akt: II SA/Bo/964/14).

W § 6 ust. 13 lit. f), ust. 17, 18, 19, 20 Regulaminu Rada Miejska wprowadziła zakaz mieszania odpadów niebezpiecznych z innymi odpadami komunalnymi (§ 6 ust. 13 lit. f) oraz zakazy wrzucania do pojemników i worków przeznaczonych do selektywnej zbiórki odpadów komunalnych wymienionych tam odpadów (§ 6 ust. 17, 18, 19, 20)

W ocenie organu nadzoru, zawarcie w uchwale w przedmiocie przyjęcia regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie gminy powyższych regulacji, nastąpiło z przekroczeniem delegacji ustawowej zawartej w art. 4 ust. 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Na podstawie art. 4 ust. 2 pkt 2 ww. ustawy rada gminy uprawniona jest do określenia wymagań dotyczących rodzaju i minimalnej pojemności pojemników przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych na terenie nieruchomości oraz na drogach publicznych, warunków rozmieszczania tych pojemników i ich utrzymania w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym. Wskazane przepisy nie upoważniają organu stanowiącego do wprowadzania zakazów

w zakresie umieszczania określonych substancji w pojemnikach na odpady. Zrealizowanie upoważnienia, wynikającego z przywołanych powyżej unormowań, powinno mieć charakter pozytywny - poprzez wskazanie, w jaki sposób należy uprzątać zanieczyszczenia oraz pozbywać się odpadów komunalnych i nieczystości ciekłych, nie zaś poprzez formułowanie zakazów w tym zakresie.

W § 6 ust. 8 Regulaminu, Rada Miejska wskazała, iż na terenie nieruchomości istnieje możliwość kompostowania (...) odpadów zielonych i odpadów kuchennych ulegających biodegradacji powstających na terenie nieruchomości (...). Dopuszcza się także kompostowanie popiołów (...).

Zdaniem organu nadzoru, powyższe regulacje nie stanowią materii regulaminu, unormowane zostały bowiem w ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U z 2013 r., poz. 21 z późn. zm).

W § 6 ust. 13 lit. c) oraz ust. 22 Regulaminu, Rada przyjęła zasady prowadzenia selektywnego zbierania i odbierania odpadów komunalnych, w których ustaliła, iż gromadzony w odpowiednio oznaczonym worku lub pojemniku żużel i popiół winien być obowiązkowo ostudzony, suchy i ubity, tak aby łatwo dał się wysypać z worka lub pojemnika (ust. 13 lit. c), ważne jest, żeby makulatura nie była mokra (...) oraz by z papierem nie trafiały (...) żadne zanieczyszczenia mechaniczne (...), chemiczne (...) czy mikrobiologiczne (...) (ust. 22 § 6). Zdaniem organu nadzoru, powyższe postanowienia nie mieszczą się w zakresie objętym dyspozycją przepisu art. 4 ust. 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, a tym samym omawiana kwestia wykracza poza kompetencje przyznane radzie gminy powołanym przepisem. Podobnie orzekł w wyroku z dnia 9 września 2014 roku, sygn. akt: II OSK 654/14 Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie. Poza kompetencje przyznane radzie gminy wykraczają również zapisy § 6 ust. 23, 24, 25 Regulaminu, bowiem wskazują na obowiązki podmiotu odbierającego odpady komunalne, a nie właściciela nieruchomości.

W delegacji ustawowej zawartej w art. 4 ust. 2 pkt 2 nie mieszczą się też postanowienia § 7 ust. 2 pkt 12 Regulaminu. Rada, określając rodzaje i minimalną pojemność pojemników przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych, przyjmując, iż w przypadku lokali handlowych i gastronomicznych, dla zapewnienia czystości wymagane jest również ustawienie na zewnątrz (...) co najmniej jednego pojemnika 120l na odpady, zastosowała kryterium przedmiotu działalności prowadzonej na danej nieruchomości, a nie kryteria przewidziane w ustawie tj. średnią ilość wytwarzanych odpadów, czy liczby osób korzystających z pojemników.

W materii regulaminowej nie mieszczą się również postanowienia zawarte w § 3 ust. 3 w zakresie sformułowania „**lub opróżniającemu zbiorniki bezodpływowe**”, § 10 ust. 3 Regulaminu, w których Rada wskazała, iż „**Pojemniki i worki do gromadzenia odpadów komunalnych (...) i zbiorniki bezodpływowe muszą być eksploatowane zgodnie z ich przeznaczeniem, z zachowaniem zasad bezpieczeństwa.**” Orz. § 12.

Przepis art. 4 ust. 2 pkt 2 i 3 ustawy nie daje radzie gminy podstaw do regulowania rozmieszczania urządzeń przeznaczonych do gromadzenia nieczystości płynnych.

Zgodnie z art. 4 ust. 2 pkt 6, ustawy rada gminy określa w regulaminie utrzymania czystości i porządku szczegółowe zasady dotyczące obowiązków osób utrzymujących zwierzęta domowe, mających na celu ochronę

przed zagrożeniem lub uciążliwością dla ludzi oraz przed zanieczyszczeniem terenów przeznaczonych do wspólnego użytku. Mając na względzie treść cyt. regulacji Rada Miejska w Barczewie w Rozdziale 7 wypełniła delegację w niej zawartą, jednakże - w ocenie organu nadzoru – zobowiązując, w odniesieniu do zwierząt domowych i przydomowych właścicieli nieruchomości, do wyposażenia psa w obrozę, a w przypadku ras uznawanych za agresywne również w kaganiec (§ 16 ust. 1 pkt. 1), niepuszczania psów bez możliwości ich kontroli i bez oznakowania umożliwiającego identyfikację właściciela i opiekuna (§ 16 ust. 1 pkt 3) oraz wskazania, iż zwolnienie przez właściciela nieruchomości psów ze smyczy na terenie nieruchomości może mieć miejsce (...) w przypadku oznakowania nieruchomości tabliczką ze stosownym ostrzeżeniem (§ 16 ust. 1 pkt. 4), uczyniła to z jednoczesnym jej przekroczeniem. Rada bowiem nie posiada kompetencji do określania wszelkich obowiązków osób utrzymujących zwierzęta domowe, lecz wyłącznie takich, które dotyczą po pierwsze - ochrony przed zagrożeniem lub uciążliwością dla ludzi, po drugie - przed zanieczyszczeniem terenów przeznaczonych do wspólnego użytku (por. wyrok WSA w Opolu z dnia 7 kwietnia 2009 r., II SA/Op 62/09). Obowiązek oznakowania psa umożliwiającego identyfikację właściciela lub opiekuna oraz wymogów, które winna spełniać nieruchomość, co do oznakowania tabliczką ze stosownym ostrzeżeniem, w ocenie organu nadzoru, stanowi w istocie ograniczenie władania nieruchomością, nadto - jak to podkreślił Wojewódzki Sąd Administracyjny w Szczecinie w wyroku z dnia 30 kwietnia 2009 r. (sygn. akt II SA/Sz 994/08) - ustawodawca upoważnia rady gminy do ustalenia sposobu postępowania ze zwierzętami domowymi w taki sposób, by ich pobyt na terenie przeznaczonym do wspólnego użytku nie był uciążliwy oraz nie zagrażał przebywającym tam osobom. W konsekwencji uznać należy, iż rada nie posiada kompetencji do zobowiązywania właścicieli nieruchomości posiadających psy do dokonywania określonych działań na terenie swoich nieruchomości, które to działania miałyby zapobiec ewentualnym zagrożeniom ze strony ich psów na tychże nieruchomościach (§ 16 ust. 1 pkt. 4). Nadto wskazać należy, iż Rada Miejska w Barczewie zaliczyła konie, kozy, owce do zwierząt domowych (§ 16 ust. 1 pkt. 5), podczas gdy zgodnie z art. 2 pkt 1 lit. a), f), g) ustawy z dnia 29 czerwca 2007 roku o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U z 2007 r, Nr 133, poz. 921 ze zm.), zwierzęta te są zwierzętami gospodarskimi.

W § 17 ust. 2 pkt 1 lit. c) i d) Regulaminu Rada Miejska wskazała, iż w części miasta Barczewo o zabudowie jednorodzinnej wolnostojącej oraz na terenach wiejskich wyłączonych z produkcji rolniczej dopuszcza się utrzymywanie zwierząt gospodarskich (...) oraz pszczoł w sposób niepowodujący uciążliwości dla osób zamieszkujących nieruchomości sąsiednie (zwierzęta gospodarskie) oraz uciążliwości dla właścicieli, użytkowników nieruchomości sąsiednich (pszczoły). Wprowadzenie regulacji tej treści, stanowi wkroczenie w kompetencje ustawodawcy, gdyż kwestie związane z ograniczeniem wszelkich uciążliwości dla nieruchomości sąsiednich stanowią przedmiot regulacji kodeksu cywilnego, określony w art. 144 Kodeksu cywilnego (podobnie Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 8 listopada 2012 r., sygn. akt II OSK 2012/12).

W § 18 ust. 1 Regulaminu, Rada zawarła sformułowanie „w sposób nie powodujący zanieczyszczenia terenu nieruchomości oraz wód powierzchniowych i podziemnych”. Przepis art. 4 ust. 2 pkt 7 ustalenie wymagań utrzymywania zwierząt gospodarskich na terenach wyłączonych z produkcji rolniczej nie upoważnia rady gminy do podjęcia ww. postanowienia. Regulacje dotyczące zanieczyszczenia terenu nieruchomości zawarte są w ustawie Prawo ochrony środowiska, natomiast ochrona wód powierzchniowych i podziemnych w ustawie Prawo wodne.

Z kolei, w § 18 ust. 2 Regulaminu, Rada Miejska nałożyła na właścicieli zwierząt gospodarskich, wykorzystywanych do wykonywania usług przewozowych, rekreacyjnych i innych obowiązek usuwania odchodów zwierzęcych, pozostałości karmy lub ściółki pozostawionych na ulicach, placach i innych miejscach publicznych. Przedmiotowe uregulowanie wykracza poza upoważnienie z art. 4 ust. 2 pkt 7 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Na podstawie tego przepisu, rada gminy może wprowadzić tylko wymagania w zakresie utrzymywania zwierząt gospodarskich na terenach wyłączonych z produkcji rolniczej, w tym zakazy dotyczące ich utrzymywania na określonych obszarach lub poszczególnych nieruchomościach.

Z przekroczeniem delegacji ustawowej wynikającej z art. 4 ust. 2 pkt 8 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, Rada Miejska przyjęła postanowienia § 19 ust. 1 Regulaminu nakładające na właścicieli nieruchomości mieszkalnych, działek, zarządców nieruchomości wielorodzinnych (...) obowiązek przeprowadzenia deratyzacji we wskazanych tam miejscach. Obowiązek taki wynika z art. 22 ust. 1 pkt 2 ustawy o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, zgodnie z którym właściciel, posiadacz lub zarządzający nieruchomością są obowiązani utrzymywać ją w należyтым stanie higieniczno-sanitarnym, w celu zapobiegania zakażeniom i chorobom zakaźnym, w szczególności zwalczając gryzonie. Zauważyć także trzeba, iż ustawodawca wymaga wyznaczenia konkretnych terminów przeprowadzenia

deratyzacji. Stąd też nieprawidłowym jest użycie dla określenia terminów deratyzacji sformułowania „w miarę potrzeb”, bowiem nie spełnia to warunku konkretności.

Biorąc powyższe pod uwagę, orzeczono jak w sentencji.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego w terminie trzydziestu dni od daty jego otrzymania.

wz. WOJEWODY WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO
Sławomir Sadowski
Wicewojewoda Warmińsko-Mazurski